

תאריך: 25.3.2019

לכבוד	לכבוד	לכבוד
מר כמיל אבו רוקון	מר בנימין נתניהו	ד"ר אביחי מנדלבליט
מתאם פעולות הממשלה	שר הביטחון	היועץ המשפטי לממשלה
בפקס: 03-6975177	בפקס: 03-6976218	בפקס: 02-6467001

שלום רב,

- דחוף ביותר -

הנדון: ביטול ההחלטה על סגירת המעברים ומניעת יציאת דייגים לים ברצועת עזה

בשם ארגון "ג'ישה – מרכז לשמירה על הזכות לנוע", הרינו לפנות אליכם בבהילות בעניין הנדון כדלקמן:

1. היום, 25.3.2019, פורסמה בכלי התקשורת ובדף הפייסבוק בערבית של מתאם פעולות הממשלה בשטחים החלטת מתאם פעולות הממשלה לסגור את מעבר כרם שלום לתנועת סחורות ואת מעבר ארז לתנועת אנשים וכן למנוע יציאת דייגים למרחב הימי, זאת עד להודעה חדשה.
2. מבירור שערכנו עולה כי החלטה זה כבר מיושמת. משעות הבוקר המוקדמות נמנעה יציאתם וכניסתם של אנשים רבים בעלי היתר דרך מעבר ארז, וכן נמנעה כניסתם של אזרחים ישראלים מרצועת עזה לביתם בישראל; נמנעה כניסתם ויציאתם של כלל המשאיות והסחורות דרך מעבר כרם שלום; ודייגים הוזהרו מלצאת לים.
3. מהודעה זו של המתאם, מתקבל הרושם כי צעדים אלה הוצאו אל הפועל כצעד ענישתי כנגד האוכלוסייה האזרחית ברצועת עזה. לא קיימת כל הצדקה לנקיטה באותם צעדים דרסטיים ופוגעניים ואף לא צוין צורך כלשהו שיש בו כל להצדיקם.
4. להחלטה זו השלכות קשות ביותר על תושבי הרצועה, ובמיוחד בלתי הפיכה הפגיעה בחקלאים אשר קיים חשש כי סחורותיהם שהיו אמורות להיות משווקות בישראל ובגדה יתקלקלו ויושמדו. קשה עוד יותר העובדה כי לא ידוע ולא ברור משך תקופת ההחלטה בנדון. הדבר מחזק את תחושת ההתנכלות לתושבי הרצועה החיים באי יציבות כתוצאה מהשליטה של ישראל על המעברים וההחלטות השרירותיות והפתאומיות המתקבלות בעניין סגירת המעברים.

5. נדגיש, כי ההחלטה לסגור את המעברים והמרחב הימי מהווה הפרה בוטה של חובות ישראל כלפי האוכלוסייה האזרחית ברצועת עזה ופגיעה קשה בזכויותיהם וביכולתם לנהל חיים תקינים. מדובר בהחלטה בלתי חוקית המנוגדת באופן מובהק לדין, לפסיקתו של בית המשפט העליון ואף להתחייבויותיה המוצהרות של מדינת ישראל. היא מובילה לפגיעה בלתי מוצדקת, בלתי סבירה ובלתי מידתית בזכות לתנועה, הזכות לחיי משפחה, בזכות לפרנסה של סוחרים וחקלאים רבים ולפגיעה עקיפה באלפי עובדים המועסקים על ידם ולשיבוש חיי המסחר והתעשייה ברצועה.

6. הפסקת מעבר האנשים ואספקה סדירה של מוצרים חיוניים, מהווה מעשה אסור על פי המשפט הבינלאומי ההומניטרי. המדובר בהפרה של חובתה של ישראל להבטיח את שלומם וביטחונם של תושבי רצועת עזה. חובה זו, לאפשר לאוכלוסייה האזרחית לנהל חיים תקינים, מעוגנת בהוראות תקנה 43 לתקנות הנספחות לאמנת האג בדבר דיני המלחמה ביבשה משנת 1907. חיים תקינים כוללים קיום אנושי בכבוד ואפשרות להמשיך ולהתפרנס. בנוסף, בסעיף 27 לאמנת ג'נבה הרביעית (1949) נקבעה חובה להגן על כבודם של התושבים המקומיים.

7. דינים אלה מטילים על ישראל חובה להימנע מפגיעה באוכלוסייה האזרחית ברצועת עזה, לצד **חובה פוזיטיבית לדאוג לצרכיה ההומניטריים ולקיום הסדר הציבורי והחיים התקינים** (ראו בג"ץ 4764/04 **רופאים לזכויות אדם ואח' נ' מפקד כוחות צה"ל בעזה**, פ"ד נח(5) 385, 393 (2004)). במקרה דנן, ההגבלות על מעבר אנשים וסחורות ויציאה לים פוגעות בשירותים החיוניים ובחיים התקינים של תושבי רצועת עזה ובאפשרות של קיום ברמת חיים סבירה ואנושית.

8. זאת ועוד. סגירת המעברים ואיסור היציאה למרחב הימי מהוות **ענישה קולקטיבית אסורה** על כל האוכלוסייה האזרחית ברצועת עזה (ראו תקנה 50 לתקנות האג; סעיף 33 לאמנת ג'נבה הרביעית (1949); וסעיף 2)75 לפרוטוקול הראשון הנוסף לאמנות ג'נבה). ההחלטה אף מנוגדת למשפט המינהלי בהיותה, בין היתר, החלטה שאינה נשענת על תשתית עובדתית ראויה ואינה לוקחת בחשבון את משמעויותיה והשלכותיה ההרסניות על כלל האוכלוסייה ברצועת עזה.

לנוכח כל האמור לעיל, נבקשכם לבטל לא לתר את ההחלטה בנדון. נוכח הפגיעה ההומניטרית החמורה באוכלוסייה האזרחית ברצועת עזה, נבקש לקבל את התייחסותכם עד ליום רביעי 27.3.2019.

מונא חדאד, עו"ד

בברכה,

אסנת כהן ליפשיץ, עו"ד